

Mẹ tôi qua đời đã lâu. Ngày công cha mẹ năm nay cũng đã qua.

Nhưng với tôi, 365 ngày trong một năm đều là ngày công cha mẹ. Tôi có hi vọng, thành công và nên công việc là bố mẹ có mặt. Tôi không thể nhớ và cũng chẳng thể quên công ơn sinh thành dưỡng dục công cha mẹ.

Nhưng nhớ đến mẹ, tôi cũng không thể không nghĩ đến cha. Mẹ tôi buồm sáng, khi rửa mặt soi gương, tôi nhìn ra hình ảnh công cha mẹ trong tôi: những sợi tóc mềm mại là công cha mẹ, cái sống mũi hơi dài là công cha, làn da không đến nơi đen sạm là công cha mẹ, những cái dáng người không thể quên là công cha... Thế chỗ công cha tôi là như thế. Còn tình thương thì, cho dù “cha mẹ sinh con trời sinh tánh”, nếu tôi có “lém miệng” một chút thì chắc chắn đó là gia tài mẹ để lại và một chút “cáu giận” thì đều là mẹ đẻ ra cái thói nham hiểm “tam bành” một cách dè dặt công cha mẹ. Tôi quỳ là một đứa con không biết ơn công cha mẹ và mẹ. Tôi là tôi và tôi không biết ai là bố mẹ đã để công cha mẹ tôi kết hợp để tạo ra như thế. Bao lâu còn hít thở và còn chút tinh thần, tôi không thể không nghĩ đến công ơn “cha sinh mẹ dưỡng” mẹ.

Một ngày vừa qua, tôi nghĩ đến công cha nghĩa mẹ rất nhiều khi đọc tạp chí Time, trên báo Hoa Kỳ, số ra tuần này. Trên trang bìa tạp chí này là một hình ảnh khá “khiêu khích”: một người phụ nữ đang tuấn 30, với dáng vẻ công cha mẹ người mẹ, đang cho con trai bú. Điều đáng nói là con trai 3 tuổi này đang trên ghế và đang làm thao tác công cha mẹ như một cách ngon lành. Bên cạnh bức hình là câu hỏi: “Má làm Mẹ đủ chưa?” (Are you Mom enough?) Câu hỏi này đây là một hình ảnh ghép và giả tạo. Nhưng theo một bài viết thích, thì người phụ nữ đang cho con bú này là cô Jamie Lynne Grumet, một người mẹ đang sống tại thành phố Los Angeles và đang là thành viên công cha mẹ phong trào nuôi dạy con đúng cách mà danh là “nuôi dưỡng bằng sự gắn bó” (Attachment Parenting). Đây là một phong trào nuôi dạy con rất thịnh hành tại Hoa Kỳ từ 2 thập niên qua. Phong trào này đã phát sinh từ một cuốn sách có tựa đề “The Baby Book” (cẩm nang nuôi dạy con) của bác sĩ Bill Sears và vợ ông là bà Martha, xuất bản năm 1992.

Công ông Bill và bà Martha đều có một tuổi thơ bất hạnh. Cha công ông Bill đã bỏ rơi mẹ ông khi ông mới được một tháng tuổi. Mẹ con ông phải sống chung với ông bà ngoại. Lúc còn là

m&#t sinh viên y khoa và đi th&#c t&#p, Bill đã làm quen v&#i Martha, m&#t y tá m&#i ra tr&#ng. &# tu&#i th&#, Martha cũng g&#p nhi&#u khó khăn trong gia đình. Cha cô qua đ&#i vì ch&#t đ&#i khi cô m&#i đ&#c 4 tu&#i. Mẹ cô l&#i m&#c b&#nh tâm th&#n. B&#u khí gia đình lúc nào cũng bu&#n th&#m. Martha ch&#a m&#t l&#n c&#m nh&#n đ&#c th&# nào là tình th&#ng và s&#m &#p c&#a cha m&#. Dù v&#y, Martha cũng c&#g&#ng v&#t qua khó khăn đ&#h&#c hành và cu&#i cùng t&#t nghi&#p y tá. L&#n lên h&#u nh&# trong cùng m&#t c&#nh ng&#, hai tâm h&#n này đã đ&#dàng c&#m thông v&#i nhau. Ch&# sau 3 tháng quen nhau, h&# đã đính hôn v&#i nhau và làm đám c&#i 6 tháng sau đó. Nh&#ng cu&#c s&#ng hôn nhân c&#a h&# đã không ch&# là m&#u h&#ng. Sau khi sinh đ&#a con đ&#u lòng, cu&#c kh&#ng ho&#ng v&# ni&#m tin tôn giáo đã khi&#n cho hai ng&#i ph&#i xa nhau. Nh&#ng ch&# sau m&#t th&#i gian, h&# đã đoàn t&#i và l&#n này, quy&#t tâm đ&#n m&#i n&# l&#c và th&#i gi&# cho con cái đ&# chúng h&#ng đ&#c nh&ng gì mà hai ng&#i đã không có đ&#c trong tu&#i th&#. T&# kinh nghi&#m &#y, ông bà Sears đã vi&#t ra cu&#n sách “The Baby Book” và làm đ&#y lên phong trào đ&#ng đ&#c con cái theo ph&#ng pháp “Attachment Parenting”. Ph&#ng pháp đ&#ng đ&#c con cái này đ&#t tr&#ng tâm vào ba đ&#m chính: cho con bú s&#a m&# càng lâu càng t&#t, cho con đ&#c ng&# chung gi&#ng v&#i cha m&# và g&#n bó m&#t cách m&#t thi&#t nh&#t là v&# m&#t th&# lý v&#i cha m&#.

Đĩ nhiên, hi&#n nay ph&#ng pháp c&#a ông bà Sears v&#n ch&#a đ&#c ch&#ng nghi&#m v&# m&#t khoa h&#c. V&# chuy&#n bú s&#a m&#, t&#t c&# các nhà khoa h&#c đ&#u đ&#ng ý r&#ng đây là m&#t đi&#u lý t&#ng cho c&# m&# l&#n con. Nh&#ng Hàn lâm vi&#n nhi khoa Hoa k&# cho r&#ng c&#n ph&#i qui đ&#nh đ&#t khoát chu k&# và th&#i gian cho con bú s&#a m&#, ch&# không th&# đ&# bao lâu cũng đ&#c.

V&# chuy&#n ô&#m &#p và đ&# con m&#i khi chúng khóc, ông bà Sears cho r&#ng đ&# con khóc quá lâu có th&# làm h&#i não b&# và đ&#n đ&#n nh&ng r&#i lo&#n tâm th&#n. Nh&#ng các nhà khoa h&#c thì l&#i cho r&#ng đ&# cho con khóc ngay c&# m&#t th&#i gian dài không h&# gây nguy h&#i cho s&# phát tri&#n não b&# c&#a chúng.

Riêng v&# chuy&#n đ&# cho con cái đ&#c ng&# chung v&#i cha m&# thì nhi&#u chuyên gia l&#i c&#nh cáo r&#ng đây là m&#t hành đ&#ng li&#u lĩnh, b&#i vì không thi&#u tr&#ng h&#p x&#y ra khi do ng&# say cha m&# có th&# đề con ch&#t hay làm cho chúng ngh&#t th&#.

Không rõ ph&#ng pháp “đ&#ng đ&#c con cái b&#ng s&# g&#n bó” do ông bà Sears đ&# ra có mang l&#i k&#t qu&# nào không. Nh&#ng nhìn vào gia đình ông bà, ng&#i ta th&#y đây là m&#t đ&#i gia đình h&#nh phúc và thành công. Trong 7 ng&#i con c&#a ông bà, có 3 ng&#i là bác sĩ. M&#i ngày chúa nh&#t, sau thánh l&# t&#i m&#t nhà th&# Công giáo, ông bà con cháu th&#ng t&#p trung l&#i đ&# chia s&# b&#a ăn v&#i nhau trong yêu th&#ng và an bình.

Mẹ cũ dù phong trào nuôi dạy con cái của ông bà Sears đang gây nhäu tranh cãi, nhäng theo táp chí Time, đây là mät phäng pháp ngày càng đäc nhiäu gia đänh Mä chú ý täi. Dĩ nhiên, đäi läi väi sä ô mä p, gän bó và chäu chuäng, nhiäu bäc phä huynh Mä cũng thành công không kém trong viäc giáo däc con cái bäng kä luät và sä cäng rän. Điän hình là phäng pháp của bà Amy Chua, mät bäc khoa bäng ngäi Phi luät tân gäc Hoa hiän đang giäng däy täi mät đäi häc danh tiäng Hoa kä. Bà Amy Chua đã tä ra mät cuäc tranh luän sôi näi khi cho xuät bän cuän sách có täa đä “Battle Hymn of the Tiger Mother” (bài ca xuät trän của ngäi Mä đänh cäp). Trong cuän sách, tác giä kä läi sä nghiäm khäc của cha bà, nhä đó bà mäi có thä häc hành thành tài và nên ngäi. Bà cũng áp däng kä luät sät này väi hai cô con gái của bà.

Täu trung, nhäng luän cäng hä hay chäng läi phụäng pháp “däng däc con cái bäng sä gän bó” phän nhäng cách däy dä con cái khác nhau trong xã häi Mä tä 50 năm qua. Nhäng dù thä nào đi näa, hai đäng läi đäng däc này đäu qui vä mät mäu sä chung là đät näng vai trò của cha mẹ và sä giáo däc trong gia đänh. Thäi nào và ở đäu gia đänh cũng vän là mái träng đäu tiên trong đó con ngäi täp nhän nhäng giá trä và nhäng bài häc của bän vä “làm ngäi”.

Nhäng dĩ nhiên, nói đän gia đänh là phäi träc tiên nghĩ đän cái mái mä đäc tä thành bäi mäi quan hä vä chäng, cha mẹ và con cái. Chä trong mät môi träng nhä thä con ngäi mäi có thä sinh ra, län lên và träng thành mät cách thäc sä bình thäng. Các nhà khoa häc có thä có ý kiän khác nhau vä phäng pháp giáo däc trong gia đänh, nhäng chäc chän ai cũng phäi nhìn nhän täm quan träng của nän giáo däc này. Mäi đây khoäng 150 bác sĩ thuäc tä chäc “Bác sĩ vì gia đänh” (Doctors for the Family) täi Úc đäi läi tuyên bä rằng con cái đäc giáo däc trong nhäng gia đänh xây đäng trên các quan hä “khác giäi” thành công hän vä mäi mät. Nhóm các bác sĩ này đã ký tên vào mät thänh nguyän thä gäi cho Thäng Viän Liên Bang Úc đä chäng läi hôn nhân đäng tính và khäng đänh räng hôn nhân giäa mät ngäi nam và mät ngäi nä là “nän täng của mät xã häi đänh”. Thänh nguyän thä này läp läi räng hôn nhân, nhä đã đäc đänh nghĩa theo Luät Hôn Nhân năm 2004, täc hôn nhân giäa mät ngäi nam và mät ngäi nä, väng chäc hän hôn nhân đäng tính.

Nhóm các bác sĩ này bày tä quan ngäi vä säc khäe của nhäng đäa trä do nhäng cäp đäng tính nuôi däy. Theo các bác sĩ này, đã có bäng chäng cho thäy nhäng đäa trä län lên väi cha mẹ đä trong mät gia đänh đäc xây đäng trên hôn nhân giäa mät ngäi nam và mät ngäi nä có säc khäe thä lý, tâm lý và tinh thän bình thäng hän nhäng đäa trä khác.

Dĩ nhiên, vä khoa häc thì nhäng ngäi bệnh väc hôn nhân khác giäi cũng nhä bên äng hän hôn nhân đäng tính, phía nào cũng đäu có thä träng đän nhäng bäng chäng đä hä trä cho läp träng của mình. Cuäc tranh luän täi Úc đäi läi ngày càng sôi bäng khi Quäc häi Úc đang chuän bä thäo luän vä viäc häp pháp hóa hôn nhân đäng tính. Tôi không biät vän đä säng ngängä nhä thä

nào. Nhưng ít nhất cho tôi nay thì tôi nghĩ Julia Gillard vẫn muốn một cuộc hôn nhân đồng tính. Tôi cũng rất cảm phục lập trình gia lãnh đạo tôi lập Tony Abbott. Mặc dù tôi ra rất cảm thông với một người em gái là người sau khi ly dị chồng, đã bước thêm một bước nữa với một người đồng tính, ông Abbott vẫn trình bày sau một cuộc quyên góp không chấp nhận hôn nhân đồng tính.

Với điểm này, ít ra tôi cũng cảm thấy hạnh phúc với các nhà lãnh đạo chính trị của Úc đi rồi. Dù cho đa số dân chúng Úc có ủng hộ việc hợp pháp hóa hôn nhân đồng tính đi nữa, thì tôi nghĩ Gillard và thủ lĩnh đi lập đã không vì lợi ích của người dân mà để họ luân chuyển đồng lý. Có đâu như ông tổng thống Hoa Kỳ, Barack Obama. Trước đây, ông đã từng tuyên bố ủng hộ hôn nhân đồng tính. Nay sắp đến kỳ bầu cử, thấy dân chúng Mỹ ủng hộ việc hợp pháp hóa hôn nhân đồng tính, ông lại quay 180 độ để chấp theo họ.

Chuyện hôn nhân, gia đình và giáo dục con cái xét cho cùng là chuyện đạo đức. Đạo đức không chỉ ở nhà, xã hội còn phải được xây dựng trên nền tảng đạo đức vững chắc, chứ không trên ý muốn tùy tiện của một số người. Mà nói đến đạo đức thì tốt yếu là nói đến trách nhiệm. Nói như thi sĩ Anh John Donne (1572-1631), trên trái đất này “không ai là một hòn đảo” đến đạo đức cả. Đã bước vào đời là đi vào một giây chuyện vô tận của liên đới và trách nhiệm.

Nói đến trách nhiệm tôi nghĩ đến trước tiên trách nhiệm trong cái tổ bào nặn ra con cái xã hội là gia đình. Cha mẹ sẽ là những người thiêu trách nhiệm nếu sinh ra con cái mà không lo nuôi dưỡng và giáo dục chúng cho nên người. Càng thiêu trách nhiệm hơn nếu sinh con mà không cho nó biết cha mẹ nó là ai. Lại càng vô trách nhiệm hơn khi để cho một quy định của địa phương con được nuôi dưỡng và giáo dục trong một gia đình bình thường có một người cha là đàn ông và có một người mẹ là đàn bà chứ không phải là hai người cha hay là hai bà mẹ cùng một lúc. Tôi nghĩ phải cho đứa trẻ phải sống trong một gia đình xây dựng trên hôn nhân đồng tính: nó đã biết cô cha hay mẹ cô mẹ ngay trong gia đình!

Tôi biết chắc rằng ông tổng thống Obama đã sinh ra và lớn lên trong một gia đình bình thường. Tôi cũng tin rằng ông tổng thống nghị sĩ Penny Wong và ông tổng thống nghị sĩ Bob Brown và tất cả các ông bà dân biểu nghị sĩ khác cũng có cha có mẹ như tôi. Cũng như tôi, có lẽ mỗi ngày họ cũng như đến bước sinh thành của mình. Cũng như tôi, có lẽ họ cũng biết rằng chính như công nhân được giáo dục của cha mẹ mà họ mới có ngày hôm nay. Mong sao họ sẽ làm mọi cách để không có đứa trẻ nào phải biết họ như vì phải sinh ra và lớn lên trong một “gia đình” có hai ông cha hay hai bà mẹ một lúc như người bạn bạn của cô cha hay mẹ cô mẹ họ của cha lớn mẹ.

Công Cha Nghĩa Mẹ

Tác Giả: Chu Th&#p

Thứ Sáu, 25 Tháng 5 Năm 2012 22:55

Dù cho cha mẹ tôi đã khuất núi nhưng tôi vẫn vui sống vì tôi biết tôi là ai và tôi từ đâu đến. Nhờ đến câu chuyện đi tìm lời nguỵng g&#c c&#a nh&#ng tr&# em mẹ tôi trong chiếc nôi ch “baby lift” trong căn hộ phố hi c&#a Mi&#n Nam năm 75 đ&# c ng&# i M&# mang ra khỏi Việt Nam, tôi không khỏi ch&#nh lòng. Các em dù đ&# c lo l&#ng đ&#y đ&# c&# tinh thần l&#n v&#t ch&#t, dù đã thành ông nội bà kia nhưng nỗi kh&#c kho&#i v&# ngu&#n g&#c v&#n bám chặt từng phút giây trong cuộc sống đến nỗi phải gác l&#i t&#t c&# đ&# mi&#t mài tìm cho ra câu chuyện đi mình nhớ mất gì và trả phí có. Nhưng ít ra, các em đó vẫn còn hy vọng. Không còn cha mẹ thì cũng còn một nỗi chờ đợi tìm về. Thế nhưng nhưng em bé thu&#c th&# h&# t&#ng lai, kết quả của các cuộc hôn nhân đến tính thì sao? Còn ngu&#n đâu để các em tìm về?